

griber Tanken om Pladsen ved Nicolai Taarn, men slipper atter denne Tanke og gaar til Frederiksholms Kanal — det er denne Plads, jeg vil komme til at dvæle ved i Dag. Men kort efter slipper man denne Plan og gaar ned til Gammel Mønt. Alt dette har Rigsdagen ingen Part i; alt dette var sket i Administrationen i denne halve Snes Aar, først i Marts i Fjor kommer Sagen for i Landstinget. Dette er en Usikkerhed, som Administrationen selv maa bebrejde sig. Den falder ikke paa den højtærede nuværende Minister, thi han tog først fat paa Sagen, da han blev Minister, og forefandt den da paa et vist Trin. Men deri ligger Fejlen. Og den ligger ogsaa deri, at man ikke selv har kunnet skabe noget rigtig godt, ikke har slaaet sig til Ro med noget, men straks har grebet til det ny, naar noget nyt kom frem. Jeg giver den højtærede Minister Ret i hans Syn paa Sagen, da han blev Minister og sagde: Nu skulle vi se at skaffe os en ordentlig, selvstændig Telegrafbygning her i Byen, og den finder jeg ved at tage en Staten tilhørende Grund. Ministeren peger saa paa Grunden ved Frederiksholms Kanal, og der skulde han være bleven staaende. Saa kom imidlertid de fristende Adresser, Ministeren talte om, idet man fra Handels- og Bankstandens Side ikke ønskede at komme bort fra den indre By — de kom paa en mærkelig Tid, sammen med Projektet ved Gammel Mønt —, men de burde neppe have drevet Ministeren bort fra hans gode Plads. Jeg kender ikke disse Adressers Indhold. Hvad er det imidlertid, som Handelsverdenen og Bankverdenen kunne forlange? Nærhed til deres Indleveringsstationer. Mere kunne de ikke kræve og mere kunne de ikke ønske. Telegrafvæsenets øvrige Virksomhed, Administrationen for en stor Institution, have Handelsstanden og Bankverdenen intet at gøre med. Der er intet Bud, der derfra kan have Ærinde til selve Telegrafvæsenet. Det er Indleveringsstedet til Byens Hovedstation, der ligger disse Institutioner paa Sinde, og det kan Ministeren overordentlig godt bevare der, hvor det er, paa Købmagergade, selv om han skaber en anden ny, stor Telegrafstation til hele den øvrige store Virksomhed. Det, jeg her siger, kan jeg dokumentere Rigtigheden af ved Udtalelser, der foreligge i Kommissionsbetænkningen fra 1898—99, hvor Telegrafdirektøren, som var Medlem af Kommissionen, udtalte: „Hvad Telegrafvæsenet angaar, stille Forholdene sig saaledes, at kun Indleveringsstationen nødvendigvis maa være

i den indre By, medens den øvrige Del af Hovedstationen kan være hvor som helst.“ Og yderligere dokumenteredes det, at det, som behøves til Indleveringsstation i den indre By, kun er saa meget som de Lokaler, Telegrafvæsenet nu har paa Postgaarden, og som udgøre tilsammen 600 Kvadratalen, nemlig 500 Kvadratalen paa 1ste Sal og 100 Kvadratalen i Kælderen —, det er det, der maa ligge centralt. Men dette kan skaffes i en hvilken som helst større københavnsk Ejendom. Og naar det kan beholdes paa Postgaarden, uden at Postvæsenet klager derover, saa kan intet Menneske i Handelsstanden og Bankverdenen have Interesse i, om alt det andet, der vedrører Telegrafvæsenet, hvad der nu findes paa Kongens Nytorv, de tekniske Afdelinger, eller hvad der ellers er Tale om, lægges ved Frederiksholms Kanal. Det kan jeg ikke se, at nogen Bank eller handlende eller nogen Købmand kan have nogen Interesse af absolut at faa lagt der eller der. I Dag har man desuden henledet Opmærksomheden paa, at ved Siden af denne Hovedindleveringsstation har København 15 andre Indleveringsstationer.

Det, der er krævet fra Telegrafdirektørens Side, er altsaa dette: Lad endelig mit Indleveringskontor ligge i den indre By, saa maa I for mig lægge Hovedstationen hvor som helst. Og saa finder Ministeren denne gode Plads for en Hovedstation nede ved Frederiksholms Kanal og paaviser os med Tal, hvad det vil koste at faa Telegrafstationen opført der. Han siger i sin Tale i Fjor: Jeg havde allerede ladet Arkitekt Wenck udarbejde Planerne til Telegrafbygningens Opførelse paa dette Sted, hans Overslag lyder paa mellem 800,000 og 900,000 Kr.; lægge vi saa dertil, siger Ministeren, 60 Kr. paa Kvadratalen — han tager saa ud en rundelig Grund paa 5,000 Kvadratalen, som ansættes til 300,000 Kr., en Grund, som tilhører Staten, og som altsaa ikke skal betales ud af Statens Lomme —, saa bliver hele Historien ikke 1,200,000 Kr., i Penge kommer den Bygning kun til at staa Staten i 900,000 Kr. Gid Ministeren var bleven staaende derved, gid han havde ladet Planen gennemarbejde og var kommen med Forslag derom, saa var Sagen løst, og Indleveringskontoret kunde da være blevet liggende i de 600 Kvadratalen paa Postgaarden paa Købmagergade, indtil Postvæsenet fik ordnet sine Forhold til alles Tilfredshed. Og denne Sum, som jeg her nævner — jeg holder mig stadig